

Sygn. akt II CSK 284/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa R. S.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. i B. S.
o zapłatę 54.439,00 zł,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt XIII Ga (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Ł. na
rzecz radcy prawnego B.T. kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset)
wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem
wynagrodzenia udzielonej pomocy prawnej skarżącej w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 14 października 2015 r. w sprawie o zapłatę, zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej, pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c., a więc istnienie istotnego zagadnienia prawnego.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r.,

V CSK 75/06, nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów, konstruujących to zagadnienie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r. II UK 400/09).

Skarżąca wskazała jako istotne zagadnienie prawne, kwestię czy odpowiedzialność cywilna doradcy podatkowego za szkodę wywołaną błędem co do zastosowania niewłaściwej stawki VAT na towary sprzedawane przez klienta skutkującym powstaniem zaległości podatkowej na znaczną kwotę i w związku z tym znacznym, poważnym uszczerbkiem w majątku, obejmuje jedynie szkodę w postaci odsetek od zaległości podatkowej czy może też rozciągać się na samą zaległość oraz czy okoliczność, że solidarnie pozwany ubezpieczyciel doradcy podatkowego częściowo uznaje w trakcie postępowania likwidacyjnego odpowiedzialność i naprawia szkodę w zakresie odsetek powinna być uznana za uznanie żądania w całości w pozostałym zakresie czy nie powinna być brana pod uwagę. Zagadnienia te jednak posiadają charakter kazuistyczny i nie noszą znamion istotności. Nie budzi wątpliwości, iż niezależnie od podstawy prawnej warunkiem wystąpienia z roszczeniem o naprawienie szkody jest wykazanie zaistnienia szkody.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżąca nie wykazała istnienia powołanej w skardze kasacyjnej przesłanki, uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.